

kunne følge Regeringens Forslag. Hvad der er foreslaaet belagt med høiere Told, er væsentlig Forbrugsartikler af den Art, som man kan betragte som Luxusartikler eller ialtsald Forbrugsgjenstande, som med forholdsvis Lethed kunne undværes. Der er dog nogle Forandringer, jeg kunde ønske foretagne, nogle Nedsættelser, jeg kunde ønske i de Forhøielse, Regeringen har foreslaaet. Den finantstielt vigtigste af disse Artikler er Tobak. Regeringen har her foreslaaet en meget betydelig Forhøielse, for Raatobak mellem Halvdelen og det Dobbelte af, hvad Tolden nu er. Jeg vil antage, at denne Forøgelse kan gaa; vi ville selv med denne Forhøielse ikke naae nær saa langt som vore Naboer. Sverigs Told paa Tobak er omtrent det Dobbelte, og Norges endog saa $1\frac{1}{2}$ Gang større end den, Regeringen her har foreslaaet. Jeg vil dog henstille, om det ikke mulig vilde være rigtigt at nedsætte Tolden paa Tobakstilke; derved vilde man noget lette Byrden paa den simpleste Tobak. Jeg anslaaer, at en saadan Nedsættelse, som vilde have nogen Betydning, kunde gjøres for omtrent 100,000 Kr. The foreslaas forhøiet fra 33 til 50 Dre, Kaffee fra 8 til ca. 20 Dre, og Tolden for Krydderier er ligeledes væsentligt forhøiet, hvilket jeg Altsammen kan gaa med til. Smidlertid, den Artikel, der er ramt haardest, er Vin. Tolden derpaa er forhøiet til omtrent det Dobbelte; samtidig har man foreslaaet at gjøre en lignende Abstillelse som i Sverig, nemlig at trække en Grændse mellem Vin, der holder under og over 15 pCt. Alkohol. Forholdet er i al Forbindelse dette, at medens man nu svarer af Vin, der indføres paa Flasker, omtrent 37 Dre pr. Bouteille og af Vin paa Fade omtrent 15 Dre, gaar Forslaget ud paa, at der skal svares 73 Dre af Vin paa Flaske og af Vin paa Fade henholdsvis 30 eller 25 Dre, eftersom Vinen holder over eller under 15 pCt. Alkohol. Dette er en meget betydelig Forhøielse. Medens vore Toldsatser paa de vigtigste Konsumtionsartikler, saasom Tobak, The, Kaffe, Sukker, slet ikke at tale om Brændevin, i det Hele ikke ere synderlig høie i Sammenligning med andre Landes, saa vil denne Told paa Vin være betydelig høiere end den, man har baade i Sverig, Norge og Tydskland. Jeg skal nu slet ikke tale om den Vanskelighed, som muligvis denne Toldforhøielse vil bevirke overfor Spanien, et Spørgsmaal, som jeg ikke her skal komme ind paa. Jeg skal heller ikke dvæle ved den Fristelse, den vil afgive for Forsælfkninger, en Trafik, der utvivlsomt allerede drives i ikke ringe Omfang. Men jeg

tror det nødvendigt at henlede Opmærksomheden paa, at naar man ønsker at ramme det, man kalder „Luxusartikler“ — et Princip, der i og for sig kan være jaare rigtigt, kun at unegtelig Begrebet Luxusartikler er overordentlig vagt og vausfeligt at faae fat paa — saa maa man i hvert Fald vogte sig for at gaa frem paa saadan Maade, at man opnaar det Modsatte af, hvad man tilsigter. Vi maa erindre, at vi ere ikke et Land som England; hvor der findes mange kolossale Formuer og en overordentlig talrig og meget rig høiere Middelstand. Vi ere heller ikke et Land som Rusland, hvor der findes endel uhyre Formuer, og derfra et stort Spring ned til gennemgaaende Lævelighed; i disse Lande kan man holde meget høie Toldsatser paa egentlige Luxusartikler, fordi der er en Klasse Konsumenter, som er rig og talrig nok til at forbruge store Kvantiteter selv med høie Toldsatser. Men jaaledes ere Forholdene ikke hos os. Store Formuer ere hos os meget faatallige; derimod have vi en talrig, nogenlunde velhavende Middelklasse, der vel ikke har Raad til at slaa meget stort paa, men som sætter Pris paa at leve saa godt som muligt indenfor Grændserne af sin Evne. Enhver Forbrugstold hertilands maa først og fremmest tage Sigte paa denne store Klasse af Konsumenter, og hvis man forhøier Afgiften saa uhyerligt, at man gjør det vanskeligt for den at følge med og fremdeles benytte Varen, opnaar man kun det Modsatte af, hvad man tilsigtede; man opnaar ikke nogen væsentlig Forøgelse af Statsindtægten. Jeg skal imidlertid ikke stille Forslag om Forandring i den foreslaaede Vintold, men jeg kan ikke undlade at fremhæve, at man endelig ikke maa tro, at man har det i sin Magt at gaa til hvilken som helst Grændse paa disse saakaldte Luxusartikler. Det vil meget snart praktisk vise sig, at dette er en stor Feiltagelse; man risikerer at komme til at staa overfor en Nedgang i Indtægt istedetfor Forøgelse. Noget Lignende gjælder den meget betydelig forhøiede Told paa Frugter; disse Varer have hidtil indbragt omtrent 160,000 Kr., nu foreslaas de at skulle indbringe omtrent 420,000 Kr. eller henimod det Tre-dobbelte. Jeg skal imidlertid ikke dvæle nærmere derved; kun maa jeg fremhæve, at ligesom det høie Landsting tilsidst har frigjort Jordbær for Told, jaaledes vil jeg foreslaa, at vi som Pendant frigjøre Æbler, Bær, Kirsebær og andet Lignende. — Der er dog endnu en Position, jeg maa omtale, det er Krudt, hvorunder tillige indbefattes andre exploderende Stoffer, som Dynamit, Skydebomuld o. s. v. Denne Position har